

२ गन्धद्रव्यद्वारा देहमार्जने च अमरटी० “स्नापनोच्छा-
दनेन” रामा० ।

उच्छास्त्र लि० उन्नतं यास्नात् प्रा० व० । १ अतिक्रान्तयास्त्रे
२ यास्त्रविहङ्गेऽधर्मकाले च । उत्क्रान्तं यास्त्रं यत् ।
यास्नातिक्रमयुक्ते उच्छास्त्रं यथा तथा वर्तते उच्छास्त्र-
वर्त्तिन् यास्नातिक्रमेण यद्येवचारिण स्त्रियां ङोप् ।
“न रात्रः प्रतिपद्यीयात् क्रूरस्योच्छास्त्रवर्त्तिनः । या०
ख० । “इन्द्रस्योच्छास्त्रवर्त्तिनः” भाग० ७ स्कन्द्० अ०

उच्छासन लि० उत्क्रान्तः यासनम् । यासनातिक्रान्तिरि ।
उच्छिख लि० उन्नता पिप्पा यस्य प्रा० व० । १ उन्नताय
२ उदर्विषि वज्रो पु० “भाङ्गस्योच्छिखयिनि पुरः पा-
यस्योच्छिखस्य” रघुः । २ तत्तत्तन्नामकुञ्जजाते नागभेदे
पु० “तत्तत्तत्तत्तुजेजातान् प्रवक्ष्यामि निबोध तान्”
इत्युपक्रम्य “उच्छिखः शरभोभक्तोविल्लतेजा विरोहणः”
भा० आ० ५७ अ० ।

उच्छिङ्खन न० उद्+गिषि आग्राणे भावे ल्युट् । ना-
सिकावायुनाऽन्तःस्थितकफादिनिःसारणे । “उच्छिङ्ख-
नेन हर्त्तव्योऽष्टिमण्डलजः कफः” । “नेत्रे विष-
मिनि विधिर्विहितः पुरस्तादुच्छिङ्खनं शिरसि वार्ध-
वसेचनञ्च” सुश्रु० ।

उच्छिष्टि स्त्री उद्+क्षिप्-भावे क्तिन् । समूहोत्पाटने
आयत्नसंमर्दने । “यद्वा तद्वा तदुच्छिष्टिः पुरुषार्थः”
सा० सूत्रम् । “सङ्करः सर्ववर्त्यानां प्रजागोपवर्धक-
मेणाम्” । प्रजानामपि चोच्छिष्टिर्ह्येवमवहेत्युक्तम् ।
सुश्रु० “अविनाशो वा अरे अयमात्माऽऽतुच्छिष्टिर्धर्मा”
ह० उ० २१ ।

उच्छिद्यर्थ० उद्+क्ष । १ समूहं नाशिते २ विदक्षिते ।

उच्छिरस् लि० उन्नतं शिरोऽस्य । १ उन्नते २ माहात्म्या-
दिना उन्नतमणके सहमान्ति “शैवालजापि पितृ-
वच्छिरसोऽभिवारम्” कुमा० शौच्योदाय्यादिना हि लोक
उन्नतशिरा भवति अपरलोकमया तु अमरतरशिराः प्रसिद्धः
उच्छिलीम् लि० उन्नतं शिखीम् । १ अत्राके । २ विकसित-
शिखीन् युक्ते लि० । “उच्छिलीन्नामवन्ध्यामिति” मेघदू० ।

उच्छिष्ट लि० उद्+गिष-क्त । १ भुक्तावशिष्टे, २ त्यक्ते च ।
अर्थ० अश्च । १ अन्नतयौवे भुक्ताम् । तत्तोच्छिष्टस्याभक्ष्यता
सापवादप्रमथयन्ने २७६ पृष्ठे उक्ता तत्रायं भेदः वर्ष-
विशेषस्योच्छिष्टभोजने पापतारतम्यात् प्रायश्चित्ततारतम्यं
प्रायश्चित्तधिकेदावुक्तं यथा “समुच्छिष्टम् यो भुङ्क्ते यो-

भुङ्क्ते त्यक्तभाजने । एवं वैवस्वतः प्राच भुङ्क्ता चान्द्रायण-
श्चरेत्” चतुर्हर्षविषयम् । “तत्र ज्ञानाभ्यासविषयमिति”
प्रा० वि० । “ब्राह्मण्योच्छिष्टभोजने महाव्याकृतिभिरभि-
न्यापः पिबेत्, क्षत्रियोच्छिष्टभोजने ब्राह्मण्यविषयकं न
तद्वत् क्षीरेण वर्त्तयेत्, वैश्योच्छिष्टभोजने तिरात्रोपोषितो
ब्रह्मपर्वणं पिबेत्, शूद्रोच्छिष्टभोजने सुराभाण्डोदक-
पाने च ब्रह्मात्मभोजनं चान्द्रायणं वा अभिमन्त्रितं
जलं पीत्वोपवसेत्” शङ्खलि० “व्रतकृपात्वात् एतद्ब्राह्मणस्य
ब्राह्मणाद्युच्छिष्टायनेऽज्ञानतः सक्तत् एव क्षत्रिया-
देः समाधमवर्णोच्छिष्टायने समाधमवर्णोक्तमेतदेव
यथायथमुच्येत् शूद्रोच्छिष्टायने तु ब्राह्मणस्य ज्ञानतः
सक्तद्विषयम् ब्रह्मात्मभोजनम्” प्रा० वि० । यथा
पस्त्यः । “अज्ञानाद्यस्तु भुङ्गीत शूद्रोच्छिष्टं द्विजो-
त्तमः । तिरात्रोपोषितोभूत्वा पञ्चगव्येन शुद्ध्यति” ।
“एतद्द्विजोत्तमपक्षणाद्ब्राह्मणविषयम् । क्षत्रियादिपरात्वे
वक्ष्यमाणविष्णुवचनविरोधात् । एतदपि सक्तद्विषयं अ-
त्र च तिरात्रेऽधमवर्णमपि जपनीयम्” प्रा० वि० । यथा
सुमन्तुः । “शूद्रोच्छिष्टभोजने तिरात्रमधमवर्णस्य जपेत्”
“चान्द्रायणन् भयत्नैव ज्ञानाभ्यासे क्षत्रियादीनाञ्च त्रि-
पादपादहानिरुद्धा । क्षत्रियस्य च ब्राह्मण्योच्छिष्टायने
ब्राह्मण्योक्ताप्रायश्चित्तात्, वैश्यस्य ततोऽप्यर्हम् । एवं वैश्य
शूद्रयोरपि क्षामेक्षया पूर्ववर्णत्वेनोच्येयम् उच्यते
वचने वर्णक्रमेण कृतितप्रायश्चित्तदर्शनात्” प्रा० वि० । यथा
“अज्ञानं भुङ्क्तेष्वस्तु भक्षितोयैर्हि जातिभिः । चान्द्रं कच्छं
तदर्हं कृत्वा क्षीरं विधेयम्” । तथा विष्णु रपि न्याय-
प्राप्तेर्वैधर्म्यम् । “आमन्त्राज्ञायने तिरात्रं, वस्तेत
ब्राह्मणः शूद्रोच्छिष्टायने वसनं कृत्वा सप्ररात्रं वै-
श्योच्छिष्टायने पञ्चरात्रम्, राजन्योच्छिष्टायने त्रि-
रात्रम्, राजन्यः शूद्रोच्छिष्टायने पञ्चरात्रम् वैश्योच्छि-
ष्टायने । तिरात्रं वैश्यः शूद्रोच्छिष्टायने च” “अत्र वसनं
कृत्वा पयसा वस्तेतेति सर्वज्ञानेति” प्रा० वि० ।
“चण्डालपतितादीनामुच्छिष्टाद्यस्य भक्षणं द्विजः शुभ्येत्
पराकेण शूद्रः कच्छेण शुद्ध्यति” अत्रिराः “एतदज्ञान-
विषयं ज्ञानतो ह्युपयादिकम् प्रा० वि० । सनुनापि सामा-
न्याभ्योऽप्यप्रकरणे । “शुक्लं पर्युषितं चैव शूद्रस्योच्छिष्ट-
मेव च “क्रूरस्योच्छिष्टभोजनं” इति चोक्तम् । शूद्रस्य
तु द्विजोच्छिष्टभोजने न दोषः । द्विजोच्छिष्टभोज-
नमिति” तस्य सनुनां तद्वृत्तितयोक्तेः । एकपक्षस्यस्य